

pa, ki ga stavim svojim nasprotnikom, je, ali jim je znan kak narod bodisi v starem, srednjem ali novem veku, kateri bi bil ohranil svojo narodnost, svoj narodni jezik, potem ko si je že prisvojil jezik svojega močnejšega, bolj razvitega, od vlade na vsak način podpiranega soseda. Naroda, kojega masa bi govorila dva jezika, lastnega in tujega, ni, ampak vsak tak narod je še izginil popolnoma in se v močnejšem potopil. Ta usoda nas čaka, če se uresniči naklepi naše Narodne stranke, da se bodo otroci v ljudski šoli popolnoma (!) nemški naučili. Edino, kar nas tolaži, je, da večina pristašev nove stranke sama prav dobro ve, da to ni mogoče, ampak to je le pesek v oči, to je le mamilo, češ: »Ali vidiš, kako slabi so bili tvoji bivši voditelji. Niti nemščine ti niso privoščili. Pridruži se nam, potem se bodo tvoji otroci v ljudski šoli popolnoma nemščine priučili.« Mi ugovarjamo najodločnejše proti temu, da se smatra ljudska šola kot predmet, s katerim bi se pridobivala priljubljenost pri ljudstvu.

Konečno le še par besed v obrambo. Naj mi moj nasprotnik v »Nar. Listu« dokáže zavijanje resnice in neresnične navedbe. Če tega ne more, se postavim na stališče, da me »Nar. List« in njegov dopisnik ne moreta žaliti. Kar se smešenja tiče, naših »mladih« ni treba smešiti, kajti oni se sami dosti smešijo s svojimi zmendenimi članki.

Politični ogled.

Državni zbor stopi menda še le dne 9. t. m. skupaj. Med tem bodo delegacije v Budapešti končale svoje delo.

Deželni zbori. V vseh deželnih zbora, ki so sedaj med Božičem in Novim letom zborovali, so se tožili zaradi slabega denarnega stanja. Največ stanjajo šole, pri katerih ima dežela in občina le malo govoriti, nositi pa vse stroške. Nekateri poslanci so zahtevali, da prevzame večino stroškov za šolo država.

Volilna dolžnost. Na Nižnjem Avstrijskem je sklenil deželni zbor volilno dolžnost.

Štajerski deželni proračun za l. 1907 izkazuje skupne potrebe 27.528.586 K, pokritja pa 15.370.858 K. Primanjkljaj 12.157.728 K se bo pokrila z deželnimi dokladi. Ta proračun je v primeri z onimi za tekoče leto za okroglo 1.150.000 K višji. Izmed posameznih postavk omenimo: v šolske namene 11.750.063 K, v dobrodelne in zdravstvene namene 8.548.969 K, deželna kultura 2.486.122 K, deželna uprava 773.438 K, deželni gasilski zaklad 61.000 K, za snovanje rajfajzenovk 12.980 K.

Štajerski deželni zbor. V prvi seji dne 27. t. m. so slovenski poslanci stavili sledeče predloge ozir. vložili te-le interpelacije: Predlog poslancev Robiča, dr. Ploja, dr. Jurtele in tovarišev, da se še v tem zasedanju predloži deželnemu zboru načrt novega volilnega reda s splošno, enako in neposredno volilno pravico. Istotako se naj predloži nov deželnozborni red in pri razdelitvi volilnih okoliš se naj gleda na narodnostne meje. Poslanec Rožkar zaradi ustanovitve slovenske kmetijske šole; dr. Hrašovec zaradi ustanovitve novih slovenskih podružnic »Kmetijske družbe«, ker so se doslej iz političnih razlogov opuščale; dr. Jankovič zaradi razdelitve podpor po uimih poškodovanih v političnem okraju Brežice, Roš, ker se je več učiteljem odreklo dopust, ko so se hoteli vdeležiti čebelarstva poučnega tečaja v Ljubljani; Robič zaradi slabih zvez in prometnih razmer sploh na južni železnici. Nemški poslanci so stavili predlog, da se uvede volilna dolžnost. Vsak mora iti voliti, sicer se kaznuje z denarno globo. V odseke so bili voljeni sledeči Slovenci: v finančni odsek: dr. Hrašovec in dr. Ploj; v občinski odsek: dr. Jurtele.

Slovenski škofje in ljudstvo. Ko je bila v gosposki »ornici sprememba volilne pravice na dnevnem

redu, prihitela sta tudi slovenska škofa, mariborski dr. Napotnik in ljubljanski dr. Jeglič na Dunaj, da sta glasovala za volilno pravico ter s tem pokazala svoje demokratično, ljudstvu prijazno mišljenje. To si bo ljudstvo tudi zapomnilo, posebno ker ve, da je liberalna gospoda po mestih zahrbtno rovala proti temu, da se ljudstvu da več pravice v politiki.

Prihodnje državnozbornske volitve se bodo vršile v drugi polovici meseca maja 1907.

Koroški deželni zbor je povišal učiteljem plače. To stori vsakokrat pred državnozbornskimi volitvami, da bi rajši agitirali za nemško-narodne kandidate. Slovenski poslanec Grafenauer je to nemški večini odkrito povedal.

Deželni odbor in naši kmetje. Deželni odbor štajerski priredi tudi letos viničarske tečaje, na katere vabi kmečke in viničarske fante s posebnim razglasom. Prošnje je vložiti do 1. januarja 1907. Mi smo dobili ta razglas 28. decembra 1906, izdan pa je 26. oktobra 1906. Mi vprašamo deželni odbor, zakaj se nam ni prej doposlal ta razglas? To se pravi za noreca imeti naše kmete, češ, izveš lahko, da je tečaj, toda prositi ne moreš, ker je prepozno.

Šesti avstrijski katoliški shod bo letošnje leto. Pripravljalni odbor se je že sestavil. Med katoliškimi strankami v Avstriji vlada razveseljevo gibanje.

Rusija. Vlada je postrila predpise glede na strazanje meje in na pregledovanje putnih listov. Židovje in njihovi pristaši še vedno rujejo po Rusiji ter povzročajo nemire.

Francija. Dne 21. dec. je predložila vlada zbornici zopet nov zakon, ki določa, da izgube oni duhovniki pokojnino, ki brez dovoljenja vlade in brez vedenja občinskih predstavnikov izvršujejo bogoslužje. Župnišča in cerkve se vzamejo cerkvi ter izroče občinam oziroma vladi. Več duhovnikov je že bilo kaznovanih, ker so brez dovoljenja županov maševali. Boj proti cerkvi vodita sedaj ministrski predsednik Clemenceau, ki je žid, in naučni minister Briand, ki je protestant. Ni torej čuda, da stoji vsi židovski in liberalni listi ob strani teh dveh mož.

Razne novice.

* **Naš list.** Veselo novo leto! Za nas je 41 leto našega izhajanja! Vabimo, da si kmečko ljudstvo z obilnim pristopom naroča svojega starega prijatelja in bojovnika. Naj bi ne bilo hiše kjer bi ne bil naš list naročen. Kmetje, posestniki, razširjajte svoje glasilo!

* **Slovenska kmečka zveza** bo že prihodnje dni razpošiljala vabila k ustanovnemu shodu. Kdor bi ga ne dobil in želel priti na shod, naj to naznani na naslov: Ivan Rožkar, deželni poslanec, Sv. Jurij v Slov. goricah, Štajersko.

* **Imenovanje.** Naš rojak č. g. Ivan Držanič, dekan v Smohorju na Koroškem, je imenovan za častnega kanonika papeževnega z naslovom monsignore. Čestitamo!

* **Osebnosti.** Naš premil. knez in škof so nekoliko oboleli ter so valed tega izostali novoletni sprejemi. — Ravnatelj dijaškega semenišča g. prof. J. Zidanšek je zadnji teden na ulici vsled opolkega snega tako nesrečno spodrnil, da si je levo roko močno poškodoval. — Na Dunaju je bil promoviran doktorjem modroslovja gosp. Viktor Tiller. — Davčni oficijal gospod Jurij Pichler v Mariboru je imenovan za davkarja. — Poštna oficijalinja gđ. Marija Pungeršek je prestavljena iz Voitsberga v Maribor.

* **Zahtevajte slovenske uradnike!** V Rogatecu je izpraznjeno mesto davkarja. Graški nemški listi že pozivljajo vlado, naj ne imenuje kakega Slovence za to mesto, ampak Nemca. Tako skrbijo Nemci, da spravijo svoje si-

„Stvar je pa težka“, reče gospodar. „Menda vendar nimaš stroja za šivanje?“

„Kaj še“, pravi Miha. Vsi se smejejo in silijo hlapca, naj koš odkrije in izprazni. Miha pa odločno pove, da mora Urška to storiti, njej je prinesel celo stvar.

Domači hlapec je bil mnenja, da je v košu najbrž meso, ker so včeraj pri Gorjancu klali.

„Najbrž imaš prav“, se smeje Miha.

„Pa v košu!“ se začudi gospodar. „Potem si moral prinesiti pol teleta.“

„Da, da, — celo, celo!“ odgovori Miha smeje, „in še cel kup drugih stvari — prav lepih.“

Zdaj Urška ni več mogla radovednosti premagovati; stopila je h košu ter začela slamo odjemati. — Ko pa pride malo bolj globoko, skoči v košu bliskovito hitro siva pošast kvišku, se postavi na noge in zatrobí:

„Dobro jutro, Urška.“

Urška se grozovito prestraši in z groznim krikom skoči proč.

Koš se prevrže. Še predno more Urška usta odpreti, se oglasi strašen glas še enkrat:

„Srečno novo leto, Urška!“

Zdaj prikobaca Sloveška postava iz koša ter si skuša odvezati z glave rjaho in pred družbo je stal Gorjancov Janez. Urška, ki se je še tresla od strahu na vsem telesu, je postala rumena in zelena od jeze.

„Urška, zdaj ti še enkrat želim veselo novo leto“, de smeje Janez.

„Pusti me pri miru“, se ježno odreže Urška in jo popiha ven.

Še le čez dolgo časa so spravili Urško zopet v hišo — in ker jo je Janez s skesanim srcem prav ponižno prosil odpuščanja, se je tudi ona zopet nasmejala. Kmalu je bila zaroka, poroko so določili na svečnico. Pri pojedini je osterjal sicer Janez hlapca, zakaj je tako malo spoštljivo govoril o svojem gospodarju, a Urška ga je branila trdeč, da je govoril samo resnico. Razven tega je obljubila Janezu, da ga bo prihodnjič z voščilom že drugače prihitela. A Janez je le dobil Urško za ženo.

nove k boljši službi in da podpirajo z uradniki oslabele nemštvo po pravici nemštvo po naših mestih in trgih. Kmetje, vaša dolžnost je, da se tudi potegujete za svoje ljudi in da zabranite prihod takim ljudem, ki vas sovražijo in psujejo. Kjerkoli je kako uradniško mesto prosto, morate zahtevati slovenskega uradnika. Klic: Proč z nemškimi uradniki! mora zadoneti po celem Spod. Štajerju.

* **„Naš dom“** bo z novim letom redno prinašal slike. „Gospodarju“ bo brezplačno priložen, sicer pa stane 1 K za celo leto. Prijatelji, širite list, posebno med mladino.

* **Šolske zdravnike** bodo uvedli, kakor se poroča, v Avstriji. Šolski zdravniki bodo morali nadzirati zdravstveno stanje šolske mladine in jo opozarjati na možne nevarnosti. V ta namen bodo morali pregledati mladino v šoli in ukrepati, kar potreba. Šolski zdravnik bo dolžan preiskati začetkom šolskega leta vse otroke in določiti, kateri naj se oprosti n. pr. telovadbe, petja, ročnih del itd. Med letom bo moral večkrat obiskati šolo in v nenadnih nesrečah priskočiti takoj na pomoč. Za te posle se mu odkaže 40 K za vsak razred. Ker je v Avstriji okoli 60.000 razredov, bi stala ta nova naprava okoli 2.400.000 K.

* **Poučni tečaj za babice** se začne dne 1. februarja t. l. na kliniki v Gradcu. Natančnejša pojasnila daje mestni fizikat v Gradcu.

* **Celjska zadružna zveza** vedno zatruje, da nima z nobeno politično stranko stika. Mi smo že izrekli nad tem svoj opravičeni dvom, ko je imenovala g. Kuneja revizorjem in ko je g. Jošt nastopil za Zvezo na ustanovnem zboru liberalne stranke v Celju. Sedaj nam zopet nek slučaj potrjuje naš dvom. V „Slov. Narodu“ in v „Narodnem Listu“, torej v kranjskem in štajerskem liberalnem glasilu, napadajo dr. Korošca, da ni hotel sprejeti plačanega inserata kot reklamo za celjsko „Zadružno zvezo“. Odhod so omenjeni listi izvedeli to odvrnitev inserata, če ne od celjske „Zadružne zveze“? Ali torej res nima „Zveza“ nobenega stika z liberalci? To naj verjame, kdor more! Če hoče „Zadružna zveza“ res, da ji zaupajo vse struje, naj bo nepristranska! Tega sedaj ne moremo trditi! Zato pa tudi nihče ne more zahtevati, da bi mi delali reklamo za „Zvezo“, ki ima očitno zveze z liberalci!

* **Štetje domačih živali.** Vsi občinski uradi so dobili ukaz, poročati koliko domačih živali, (konjev, oslov, mul, govede, ovac, koz in svinj) je bilo koncem l. 1906. v njihovem področju.

* **Priloga današnjemu listu** je „Kmetovalec“, ilu strovan gospodarski list kranjske kmetijske družbe.

* **Lažnjivci pri „Narodni stranki“.** Kakor se razvidi iz dosedanjih števil liberalnega „Narodnega Lista“, našim liberalcem ni delo za narod glavna stvar, ampak boj proti neljubim jim osebam, tako tudi proti dr. Korošcu. V zadnji številki omenja ta „čisti“ list, da je dr. Korošec glasoval v neki zadevi pri posvetovanju v klubu proti predlogu poslanca Robiča in potem piše to glasilu celjskih poštenjakov: „tako le:“

„Za predlog so glasovali Robič, Ploj in Vovšek. A čujte in strmite. „Slovenski Gospodar“, čegar šef je dr. Korošec, pa je v strahu pred volilci prinesel novice in laž, da je dr. Korošec glasoval za Robičev predlog, poslanca Vovška pa je sploh izpuštil, kakor da ga v seji ni bilo. In še do danes ta laž ni popravljena. Živela Koroščeva poštenost.“

Tako piše „čisti“ celjski list. Sedaj pa si pogledjmo, kaj je „Slovenski Gospodar“ pisal! V št. 45. z dne 18. okt. 1906 poroča o tej zadevi tako le:

„Slovenska zveza“ se je v več sejah posvetovala o političnem položaju in o dvotretjinski večini, s katero bi se po želji Nemcev naj zabranila druga razdelitev volilnih okrajev.“

To je bilo vse, kar je naš list o tej stvari pisal. Trditve „Narodnega Lista“ so torej same nesramne laži. Naravnost zlagano je vse! Kako naj popravi dr. Korošec, češar ni pisal niti on, niti naš list? Kje je torej strah pred volilci, o katerem tako radi pišejo celjski koncipienti? Pač samo v njihovi domišljiji! In da dr. Korošec nikakor ne more biti šef našega lista, kadar je na Dunaju, da še list čita le, ko je že tiskan, to zna menda najbolj omejeni pristaše nove stranke! Spindler in dr. Kukovec, čestitamo vama, da imata take lažnjivce med svojimi najboljšimi pristaši!

* **Kaj je s slovensko kmetijsko šolo?** Na interpelacijo slovenskih poslancev zaradi slovenske kmetijske šole je odgovoril deželni glavar, da je deželni odbor že sklenil pogodbo z dosedanjimi posestniki, ki pa so ostali do konca l. 1906 v posesti, in da se je obrnil za podporo do vlade. V prihodnjem zasedanju se predloži tozadeven predlog.

* **Plačevanje davkov v l. četrtletju:** 1. Zemljiški davek, hišni in hišnonajemninski davek ter petodstotni davek najemnine onih hiš, ki so popolnoma ali deloma oproščene najemninskega davka, se morajo plačati in sicer: prvi mesečni rok do 31. jan., drugi do 28. svečana, tretji do 31. marca 1907. 2. Splošni dohodninski davek in dohodninski davek podjetij, ki so vezana podajati letni obračun: prvo četrtletje se plača 1. prosinca 1907.

Mariborski okraj.

m **Maribor.** Draginja v Mariboru zelo narašča. Sedaj so sklenili tedi mariborski zdravniki, da zahtevajo od 1. t. m. naprej za vsak obisk 2 K, na domu 3 K in po noči trikratni znesek, torej 9 K.

m **Z blaznel je dninar Bernhard Filip** iz St. Lorenca pri Mariboru, ki je bil zaradi požiga pri mariborskem okrožnem sedišču v preiskovalnem zaporu.

m **Umrl je v Hočah** dne 30. m. m. krojač Peter Kresnik v 72. letu svoje dobe. Pogreb je bil v torek.

m **Maribor.** Nekdanji trgovec Franc Holasek je je dne 25. m. m. umrl.

m **Slovenska čitalnica v Mariboru.** Mogoče, da bi bil za tega ali onega Silvestrov večer v Slovenski čitalnici mariborski že prijetnejši zaradi posebnega duševnega razpoloženja, veleprijetne družbe itd., ampak mi menimo Silvestrova večera, ki bi bil v gotovi meri splošno za vse prijeten, takega nam je čitalnica zopet zadnjikrat nudila

ogromnim košem v hlev za njim. Ko zapazi Janeza, se začne smejati: „Zdaj pa le hitro začniva. Pa jaz ne bom kriv, če si prste požgeva.“

„Le bodi brez skrbi“, odgovori Janez, „in ne blebetaj preveč pri Škrpanu.“

„No, tako pameten sem jaz tudi“, odgovori hlapec. — Nato začneta delo.

Na dno koša deneta nekaj sene, nato stopi Janez v koš ter se vsede prav mehko na seno. Črez njega pokrije Miha kos rjuhe in naloži slame, dokler ni koš popolnoma poln. Nato vzame koš na hrbet in hajd z njim na pot.

„Je težko, Miha?“ vpraša Janez iz koša.

„Kaj še — kakor perje“, odgovori hrust.

Miha nese Janeza v košu neravnost k Škrpanu. Tamkaj so ravno pri obedu, ko vstopi Miha in zatrobí: „Bog daj srečno novo leto.“ Nato sname koš s hrbita in ga postavi na tla. Vsi se spuste v smeh.

„Hej Miha, kaj si nam slame prinesel?“ vpraša Urškin brat.

„Ne, — je še nekaj drugega notri“, odgovori hlapec, „slame sem samo naložil, da mi ne zmrzne. Saj je vražje mrzlo zunaj — še ogenj v pipi mi je skoraj zmrznil. Janez vam želi vsem skupaj veselo in srečno novo leto, posebno pa Urški; — in tukaj je nekaj malega za njo poslal.“ S temi besedami vzdigne zopet koš in ga postavi za peč.

Urška postane rudeča kakor kuhan rak in ježno sikne: „Ta — naj raje obdrži svoja darila zase. To voščilo ne velja; saj sva se dogovorila, da mora sam priti ter me prehiteti z voščilom. Kar tako se ne dam nasfarbati, ne!“

„No, no, — ne tako vroče, Urška“, jo miri Miha, „o farbanju tukaj še misli ni. In če je Janez s teboj prijeten in dober, ni lepo od tebe, da se držiš, kakor razdražen puran. Le pogledj, kaj sem ti prinesel; tu boš gledala!“

„Pa nisem radovedna“, reče črez ramo Urška. A vendar trepeče od radovednosti na vsem životu.

„Na, Miha, povej — kaj imaš v košu“, vpraša radovedno dekla — „imaš vino?“

„Vino! tega pa ne bi pustil tako dolgo v košu“, odvrne Miha.

„Kaj drugega sladkega?“ vpraša nekdo drugi.

„Ne, nekaj kislega, ko kisel zelje“, odvrne Miha.

Lavoriko za dober uspeh tega večera moramo pokloniti So-fji Arnuldu, in vemo, da ne bo od nikdar ngovora, ampak soglasno pritrjevanje. Njeno igranje, dovršeno v vsaki kretnji, v vsakem naglasu, v barvitosti zvokov, nas je naravnost navdušilo. Tudi drugim osebam vsa čast. Lepi gledališki predstavi je sledilo petje; slišali smo dobro izurjene mešane kakor moške zbor, za kar gre hvala ne le poštvalnim gđ. pevkam in gg. pevcom, ampak tudi neumornemu g. pevovodju. Tako in ob zabavi, ki jo nam je še dajala šaljiva loterija, so zadnji trenutki starega leta pretekli prav kmalu in predno smo se nadejali, se je dvignila gledališna zavesa, da staro leto od nas vzame slovo in nas novo v žaru bengalne razsvetljave prijazno pozdravi. Običajni nagovor g. čitalnišnega predsednika je bil prav priskrben ubran in tako je zbrana družba v leto 1907 stopila v iskreni priskrbenosti želeč, naj bi novo leto pač vsakemu prineslo božjega blagoslova prav obilo.

m Okrajni zastop mariborski. V proračunu za l. 1907 je 140.920 K izdatkov in 74.874 K prejemkov, torej 66.054 kron pomanjkljaja.

m Ruše. „Novo leto, po novi poti torej mora hoditi naš slovenski rod, ako hoče še kaj doseči, ali če hoče pravzaprav živeti.“ Tako je govoril neki gospod zadi za kulisami, ko je nova narodna stranka sklicala na Stefanovo l. l. javni shod, ter nadaljeval: „Moj ljubi „Slov. Gospodar“, za vse trudapolne boje proti nasilju zagriženih sovragov, proti izdajicam našega naroda, proti nemurjem, se ti iz celega srca „zastran sloge“ zahvaljujemo, ker mi smo (narodna stranka) tudi katoliškega prepričanja, mi smo tudi verni kristjani — in ravno iz naše katoliške vere izhajajo „značajni moške“, katere mi tudi potrebujemo!!! — Samo tega ne moremo trpeti, da bi Ti, ljubi „Slov. Gospodar“, nam ob času volitve tako predržno komandiral — katerega poslanca naj mi volimo!!! Ne, to ne gre več tako naprej? Zakaj ne? — Zato ker ljubi „Slov. Gospodar“ ti vsega tudi ne veš. Več ljudi več v. Zato si bomo celi še slovenski Spodnji Štajer razdelili v 36 okrajev, v katere bomo svoje zaupne moške po-tavili, ki pa ne smejo biti tako črnega mišljenja kakor si ti „Slov. Gospodar“. S temi, bolj „napredno“ mislečimi, zaupnimi moškimi, se bomo večkrat na leto shajali v napovedanem okraju ter se posvetovali, kako nam je ukreniti zastran volitev, šol, in „potrebne“ nemškega jezika v šoli. Tako tedaj se ti še enkrat lepo zahvalim, ljubi „Slov. Gospodar“, za vso tvojo skrb, katero si imel za sveto slovensko domovino. Mi te ne sovražimo, čeravno si nas (narodno stranko) malo osvetil pred slovenskim svetom. — Mi samo rečemo, tvoje geslo: „Vse za vero, dom, cesarja“ je že zastarelo, se je že preživelo, in bo skoraj umrlo. Vse za vero — to nam ne gre v glavo, — vse za cesarja — o tem ne govorimo — vse za dom to bi še bilo po pameti, če je „dom“ naš žep. Nekaj pa tudi za železice naš, kakor je rekel „piskrovez Štrmencelj“. Prosimo te torej, ljubi „Slovenski Gospodar“, sprejmi to naše novo geslo, „Vse za dom, žep in železice naš“ za novoletno darilo, in mi ti bomo odpustili tvoje grehe, kakor je odpustila Špela trem svobodomislim tiskom nepoplačen guljaž, vino in klobase. Potem si pa sežimo v roke in zapojmo s krepkim glasom: Sloga jači — nesloga tlači.

m Sv. Jakob v Slov. gor. Skofu je torej vendar enkrat odklenalo! Celi Sv. Jakob se je oddahnil, in vsakdo se veselil, da ta mož ne odločuje več usode naše občine. Kaj smemo pričakovati od novega predstojnika, A. Šantl, za zdaj še nočemo izreči, upajmo vsaj, da se bo vrednega skazal zaupanja, ki so mu ga skazali Jakobčani dne 13. dec. A tu je treba na nekaj spomniti, kar imajo že vsi razsodni občani dolgo v mislih, a doslej javno še nihče ni izrazil! Vsak Jakobčan le predobro vidi in ve, da se je naša občina čimdalje bolj zanemarjala: nimamo ne samo napol dobrih cest, ne novih nasadov po vinogradih — z malimi izjemami —, ne umne živinoreje, sploh skoro ničesar ne, s čemur bi se mogli le od daleč meriti z našimi sosedi; samo dolgov nam rastejo kakor mah po strehah nemarnih gospodarjev. Nočem reči, da pri nas ni mož, zmognih in dobre volje; glavni vzrok žalostnega stanja Sv. Jakoba je, ker je občina za jednega župana najmanj trikrat prevelika: jare-ninska župnija s približno istim obsegom ima pet županov, pri nas nosi butaro cele fare samo eden župan. Čisto naravno je, da skrbi vsak predstojnik večinoma le za svoj ožji kraj, kar se je res tudi vedno godilo! Preprič in neložnost „Spodnjih“ in „Gornjih“ ravno pri občinskih zadevah je pri Sv. Jakobu vsakdanja prikažen! In sedanjí župan Šantl prebiva na spodnjem koncu poltretjo uro dolge fare, blizu Sv. Marjete. Dve tretjini župnije je torej spet že zanaprej ločena skoro popolnoma od župana in njegovega delovanja. Naj zastavi predstojnik Šantl vse svoje moči, da se Sv. Jakob razloči v več političnih občin, in vsi jakovski potomci se ga bodo vselej spominjali kot vrlega, velezaslužnega župana. — Sv. Jakovski kmetje, oklenite se vsi tesno na novo probujenega izobraževalnega društva, da popravite, kar ste toliko časa sem opustili!

Jakobčan v tujini.

m Sv. Jakob v Slov. gor. Na Stefanovo smo ustanovili obilni udeležbi prepotrebno slov. izobraževalno društvo. Shoda se je udeležil odposlanec kršč. soc. zveze v Mariboru, ki nas je navduševal za izobrazbo. Priglasilo se je takoj 41 članov. Udnina znaša 1 K na leto, ali vsaj 40 h, ki jo zmaga tudi najrevnejši, če jo vplača 4krat po 10 h, kadar si izposodi kako knjigo. V odbor so izvoljeni moške in mladeniči, ki bodo skrbeli, da društvo ne bo le životarlilo, ampak živelo in cvetelo. Odbor se bo shajal vsako prvo nedeljo v mesecu k sejam. Za božičnico so si stekli zaslug za okrašenjem ali prispevki g. Matija Peklari in Jan. Krizan, gđ. Ravnikar in Farazin. Deklamovala se je: Sardenkova pesem, Božični večer je vasoval, zapela od otrok: Sveta noč, pevski zbor pa je prednašal narodne pesmi pod vodstvom dom. organista. Narodni list si pri Sv. Jakobu v Slov. gor. skuša pridobiti tal, pa bo težko šlo, ker nam ni za njegov liberalizem. Če bi ga gotov gospod po gostilnah „puščal“, ga bomo zelo pokrtačili. Naj ga sam bere, če ga tako veseli.

m Bistrica pri Mariboru. Naš občinski odbor je sklenil slov. uradovati. V isti seji se je podarilo družbi sv. Cirila in Metoda 20 K.

m V potok so padli. Posestniki Karol Krajne, Marko Bračko in Anton Lukič iz Žikare so šli iz Št. Lenarta proti domu. Na brvi čez potok Globovnič se je spodrnilo Kranjcu in je padel v potok. Bračko in Lukič sta ga hotela rešiti, pri tem pa je Lukič sam padel v vodo. Z velikim trdom je izvelkel Bračko oba na suho ter hitel po pomoč. Orožnik Perc je prišel prvi na lice nesreče, kjer je našel Lukiča na pol zmrznega, Krajne je pa med tem zopet padel nazaj v vodo. Gotovo bi bil utonil, da ga ni orožnik z nevarnostjo za lastno življenje rešil.

m Skrlatica razsaja med otroci v Slov. Bistrici. Obe šoli ste zato zaprti.

m Studenice. Naša kmetijska podružnica priredi prihodnji teden, t. j. po sv. treh Kraljih, od 7. do 13. januarja zopet gospodarsko šolo, kakor lani, o teh-le predmetih: V ponedeljek o raznih vrstah živinoreje, po potrebah tukajšnjega prebivalstva; v torek o gospodinstvu; v sredo o vinarstvu; v četrtek o čebelarstvu; v petek o gospodarstvu; v soboto o sadjarstvu in splošnem gospodarstvu. Začetek vsak dan ob 8. uri zj. Kot predavatelji pridejo g. Martin Jelovšek, g. Jožef Zabavnik, g. Janez Jurancič, g. Anton Puklavc in g. Fr. Gorican. Obetamo si, da bodo ta šola jako zanimiva in poučna; zato vabimo ude pa tudi druge župljane in sosede, da se tečaja marljivo udeležujejo, si predavanj kaj zapišejo in tudi kaj vprašajo, da se vnamejo razgovori in povedo lastne izkušnje, ki jih že kdo ima. Le tedaj imajo takapredavanja in taki shodi kak vspeh. Podružnica je imela pretečeno leto skoro vsak mesec po enega ali tudi dva lepa shoda. V nedeljo 14. januarja bo občen zbor podružnice po jutranjem sv. opravi.

m Od Pesnice. Zadnjič smo opozarjali širšo javnost na veliko skrb naše gosposke za čiste volitve in mir v občini z odlokom okr. šolskega sveta o tem, ki tirja, da naš učiteljski stan kar ne agitira za kako (slovensko?) stranko. Danes omenjamo postopanje zdravstvenega oddelka pri mariborskem okrajnem glavarstvu napram kmečkim mrlškim ogledam, kateri morajo podajati le nemška poročila in izpolnjujejo le nemške oglede liste iz Kralikove tiskarne. Mi odklanjamo tako jerobstvo od strani naše preskrbne vlade in zahtevamo slovenske tiskovine in slovensko uradovanje v zmislu čl. XIX. t. zak. Žalostno, da se moramo še le mi sklicevati na-nje mesto poklicanih varuhov postav!

m Lepo božičnico od Štajerca je dobil naš prijatelj Rubin v Št. Jakobu v Slov. gor., ko ga iztirja Štajerc za ostalo naročnino 6 K s priveskom 1 K, ki gre advokatu, če ne plača, bo še pa več stroškov. Škoda za denarce, tudi slaba roba košta! Tudi drugim se tako godi, pa jih je sram povedati. Naj jih škoda izuči!

Ptujski okraj.

p Zgornji dravski Poljanci pozor! Kmetijska podružnica pri Sv. Lovrencu na Drav. polju priredi kmetijski poduk od 8. do 10. januarja, vsakokrat začetek dopoldne ob 9. uri v Finžgerjevih prostorih. V torek, 8. t. m., predava g. potov. učitelj Ivan Belé, nato bo občni zbor kmetijske družbe. V sredo, 9. t. m., govori vinarski inštruktor g. Jož. Zupanc in v četrtek, 10. t. m., podučuje o živinoreji g. pot. učitelj Martin Jelovšek; temu poduku bo sledil občni zbor bikorejske in mlekarke zadruge. Lovrenčki domačini, kakor vsi njihovi sosedi, ki ste vneti za napredek, pridite v prav obilnem številu k tem podukom!

p Ptujske novice. Letošnja zima je tako huda, kakor že dolgo let ne; dne 30. decembra je bilo tukaj 15° mraza po R. Vlaki imajo jako velike zamude. Na Novega leta dan je nastopilo nekoliko južno vreme, a silni veter žene drobni sneg kakor meglo in zamete vse ceste in poti. Vsled tega je n. pr. popoldanski brzovlak, ki vozi od Pragerskega proti Ptuj, pri Štern-talu na Novega leta dan dobesedno obtičal v snegu in imel zamude cele 4 ure. — Dne 31. decembra se je na Ptuj obesil 70letni starček Haller; govori se, da mu je neozdravljiva bolezen zmešala pamet in ga tirala k obupnemu dejanju; zvečer se je vlegel v postel, ponoči pa šel v drvarnico, kjer se je obesil.

p Lep shod je imelo minolo nedeljo naše „Gospodarsko bralno društvo“ pri Sv. Urbanu. Kljub obilemu snegu je bila udeležba zelo obilna. Zborovanju, ki se je vršilo v šoli, je predsedoval g. V. Simončič. Odposlanec „Slov. kršč. socialne zveze za Štajersko“ g. dr. Kovačič je nato v temeljit in poljudnem govoru razpravljal o kmečki samopomoči, da je treba kmetu izobrazbe, stanovske zavesti; nadalje kako je treba zboljšati gospodarstvo, s tem, da se zvišajo dohodki in znižajo izdatki. Nato so poročali tajnik, blagajnik in knjižničar društva. Knjižnica šteje čez 400 knjig, ki so se izposodile 700 udom.

p Žetale. Tukaj je nemila smrt letos jako kosila, ne gledé na starost ali stan, tako je še slednjič dne 27. decembra vzela pridno mater in ženo Matija Bedenik v Nadoh. Svetila ji večna luč! — Ravno isti dan je pokosila pridnega gospodarja in skrbnega očeta treh nedoraslih otrok, Jožefa Očišnik, posestnika v Dobrini. Bil je vrl mož in več let obč. predstojnik. Pogreb je bil dne 29. decemb. in vkljub en meter velikemu snegu spremila ga je lepa množica ljudi. — Iz ravno tiste vasi je bil pogreb še menda ne mesec dni, a mnogo žalostnejši. Tega si naj zapomni mladina, ki sili po svetu v tovarne itd. Umrli je namreč na neki šupi tiho in brez tolažbe sv. vere nek mož, ki je že mlad odšel v tovarno in nikoli ni hotel kaj slišati o veri. Čeravno je nekaj dni prišel od dela, vendar prazen, ker prazno je delo brez sreče iz nebes.

p Ormož. Dne 29. dec. p. l. je bila polnoštevna seja okrajnega zastopa. Izbrljala se je ta seja za agitacijo „Narodne stranke.“ Proti „Narodni stranki“ je nastopil g. dr. Omulec, za „Narodno stranko“ gg.

Sinko, Slanc, Kočvar. Značilno je, da se „kmečki poslanec“ zavzema za stranko mestnih koncipientov in liberalnih učiteljev. Toraj poglavarje že imamo, a kdo bo jim sledil? Naši kmetji so šli samo enkrat za Kočvarjem in drugovi.

p Vurberk. Mi smo na delu! Zopet se ustanovi novo izobraževalno društvo in sicer pri nas. Dne 6. t. m. popoldan bo ustanovni shod. Govoril bo dr. poslanec dr. Korošec. Začetek ob pol 3. popoldne. Na veselo svidenje!

Sedlašek pri Ptuj. Dne 4. oktobra minolega leta je bila pri nas volitev občinskega odbora. Dasiravno je že dolgo od tega časa, vendar še nimamo novega župana, katerega si že dolgo želimo. Vzrok temu je pritožba volilcev Filipa Mavčič-a, gostilničarja pri Novi cerkvi, in Antona Potočnika, posestnika v Kozmich, na c. kr. namestništvo v Gradcu, češ, da se je preveč agitovalo za volitev. Moža bi menda rada dosegla z omenjeno, od neke tretje osebe sestavljeno pritožbo, da bi prišlo do opetne volitve. Najbrž se nadejajo, da bi bil pri isti za nju bolji izid, nego pri zadnji, pri koji so Mavčič-a iz odbora izbacili, Potočnik-a pa niso marali v odbor sprejeti. Mogoče menita v svoji domišljiji, da sta prav tako potrebna v sedlaškem odboru, kakor trdi sedanjí župan Št. Horvat, da v celi občini ni drugega sposobnega moža za občinskega predstojnika, nego on. Toda volivci, vsaj velika večina istih, misli drugače; to so odločno pokazali temu možu in njegovim pristašem na dan zadnje volitve; enako pa bodo tudi brezdvomno postopali v bodoče ob vsaki nedeči se priliki: skrbeli namreč bodo, da bodo postavljali v naprej v občinski odbor, ozir. na županski stol može, pri katerih se je nadejati, da bodo kot taki skrbeli v občinskih zadevah več za blagor občine, oziroma občanov, nego se potegovali za koristi svoje osebe; klicali bodo v odbor može, kateri ne posedavljajo radi pogosto po gostilnah, ali se z istimi tovarišujejo; dajali bodo slednjič čast odborništvu in predstojništvu možem, kateri bodo povsod in vselej čvali in se potegovali za volilce v gospodarskih, verskih in narodnih stvareh; kateri so tudi zmogni in voljni občanom dobro svetovati v teh zadevah, tedaj odločevali se bodo za može, pri katerih se more pričakovati, da bodo spoštovali in ljubili stan, vero in jezik svojih volilcev, ne pa se klanjali našim zakletim narodnim in verskim nasprotnikom in občino izdajali tem sovragom v roke. Tedaj le nesebične, trezne in značajne može želijo in bodo volili občani sedlaške občine v občinski odbor, kajti le od nesebičnih, treznih in značajnih mož se smejo nadejati, da bodo skrbno in pravilno gospodarili v občini, ter delali isti čast.

Ljutomerski okraj.

1 Shod županov gornjeradgonskega okraja. Dne 27. grudnia je bil pri nas shod županov gornjeradgonskega okraja. Žal, da se zbog prevelikega snega niso mogli polnoštevno vdeležiti. Sklenilo se je sledeče: 1. Narodne občine gornjeradgonskega okraja uradujejo od novega leta naprej izključno le slovenski ter sprejemajo od uradov samo slovenske dopise. Nemške dopise bodo poslate v Gradec v prestavo, če se jim pa ne ugodi, vrnejo jih uradom nerešene. 2. Te občine energično protestujejo zoper imenovanje Gornje Radgone trgov, ker to nima drugega namena, nego da v okrajnem zastopu obdrži vladno nemškotarska stranka, za katero ljudstvo ne mara. Obenem zahtevajo, da vladá takoj odredi nove volitve v okrajni zastop, ker je staremu odboru doba že zdavnaj pretekla. 3. Ob novih državnozbornskih volitvah bodo županstva delala le za kandidata, ki bo katoliški in naroden, ki bo zastopal kmečke koristi in ki bo na shodih ljudstvo prej za svet vprašal, predno se sklene kaka postava. 4. Glede županske zveze se priporoča, počakati še. Sicer se pa shod čudi, da je na spomlad započeta akcija čisto zaspala in se nič ne ve, so li pravila že potrjena ali ne. 5. Med slučajnostmi se priporoča za volitve v okrajni zastop solidarnost. Vzame se v vednost, da bo politično društvo ob razpisu volitev priredilo tozadevni shod, na katerem se bo naredila kandidatna lista. Govorilo se je tudi o tem, da si narodne občine oskrbe samoslovenske občinske napise; toda ta misel bo morala še enčas zoreti. — Sklepi 1. in 2. se pošljejo pristojnim oblastem. — Pri tej priliki so navzoči župani skupno poslali čestitko k novemu letu gg. poslancema dr. Plojnu in dr. Korošcu.

1 Jamna pri Sv. Juriju ob Ščavnici. Naš Slavič je prodal svoje posestvo. Nameni iti v mesto. Srečno pot! „Štajerc“, spet se podira tvoj steber pri Sv. Juriju! Lujz, da bi se ti v mestu spreobrnil! Lepo bi bilo, če bi tam narodno pel!

1 Sv. Jurij ob Ščavnici. V dneih od 24. do 26. decembra je pri nas umrlo pet oseb, en mož in štiri ženske, v skupni starosti 318 let. Najstarejša je imela 94 let. Še-le 28 let je bila stara pridna deklica Marija Vrbnjak iz Grabšinec; umorila jo je snuica. — Dne 3. prosinca začne delovati tukajšnja posojilnica.

1 Kapela pri Radgoni. Poročilo, da je pristopil deželni poslanec g. Kočvar k liberalni stranki, pri kateri so sami mladi advokate in liberalni učitelji, nas je zelo razveselilo. Med kmečko stranko g. Kočvar nikdar ni spadal, to smo zapazili na zadnjem shodu pri Sv. Juriju, ko je vse drugo zagovarjal, samo kmete ne. Sicer pa so mu moške in mladeniči pošteno povedali svoje mnenje, da je kar nekam izginil. Iz srca ga privoščimo novi liberalni stranki, pomagal bo jo uničiti. Spodobilo bi se pa, da g. Kočvar sedaj odloži svoj mandat, ko je pristopil k drugi stranki. Potem bomo videli, kako priljubljen še je med volilci!

1 Občina Ščavnica je sklenila v svoji odborovi seji dne 16. decembra celo slovensko uradovanje in je poslala tudi vsem tozadevnim uradom potrebna naznanila. Občine, v posnemo!

1 Požar. V soboto dne 22. decembra ob 10. uri dopoldne, je pogorelo do tal hišno in gospodarsko poslopje Jožefa Domanjko posestnika v Kraljevcih. Zgorelo je vse zrnje in sploh vsi pridelki, le živino so komaj rešili. Škode je nad 2000 K. Zažgali so otroci. Stariši, pazite na otroke in skrivajte užgalice pred njimi.

1 Ljutomer. Od 1. januarja naprej imajo kraji: Babinci, Noršinci, Cezanjevi, Pernežavci, Vogričevci, Vitonci, Staracesta, Mekotnjak, Kamenščak, Pristova, Nunski vrh, Presika, Stročja vas, Podgrad, Slamnjak, Grizersak in Radomerje šestkrat na teden pošto zvezo.

1 Umrl je dne 30. m. m. nagle smrti posestnik Martin Kralj v Iljaševcih, star 74 let. Vrlemu možu svetila večna luč!

Slovenjegraški okraj.

s Staritrg pri Slovenjgradcu. Na okoliški šoli v Slovenjgradcu se je bila priredila božičnica za revne otroke. Pri po slovenski navadi postavljenih jasticah, ki so blestale v mnogobrojnih lučicah, se je zbrala vsa šolska mladina ter pela in prednašala božične pesmi na čast božjemu Detetu. Po primernih nagovorih je razdelil g. načelnik darila. Obuvalo je dobilo 36 otrok, 103 pa razne obleke. Da se jih je moglo toliko obdarovati, se je zahvaliti vsem veledušnim dobrotnikom in podpornikom mladine, ki so meseca novembra p. l. za tombolo, ki se je bila priredila v ta namen, v toliki meri prispevali. Omeniti moramo posebno župana iz Legna, g. J. Rotovnik, ki je tako velikodušno pokazal svoje blago srce. Nekatere gospodinjice so bile spekle nekaj »sartnov«, da je mladež dobila tudi kaj za žledček. Tako so revni otroci imeli veselje ne le z jasticami, ampak tudi z darili, ki jim bodo pripomogla ob hudi zimi, ki nam letos v resnici preti, v šolo hoditi. Bog povrni v novem letu vsem blagim dobrotnikom, kar so deci dobrega storili. Prosimo pa tudi, da se je še v prihodnje blagohotno spominjajo.

s Muta. Na tukajšnji šoli družbe sv. Cirila in Metoda so bile dne 22. dec. l. l. obdarovane vse učence z obleko. Vsem milim dobrotnikom, ki so pripomogli k temu blagemu činu, izreka šolsko vodstvo najtoplejšo zahvalo.

s Št. Ilj pod Turjakom. Od zadnjih državnoborskih volitev so nekateri ne najboljše Mislinjanci hudo ogorčeni nad gosp. kaplanom. Iskali so in si še prizadevajo iztakniti prilike, mu pokazati svojo ogorčenost. Moramo se čuditi in ostro prosvedovati, da celo c. kr. orožniki niso izvzeti od takega dela. Dobro vemo, kaj nekateri mislijo, da se namreč nihče niti orožnikovega gumba dotakniti ne sme, vendar tukajšnje razmere so tako kričeče, da jih moramo z dokazi podprte v opomin in svarilo objaviti širšemu občinstvu. Že meseca julija in avgusta so se orožniki, ne vemo na čegavo povzelo, duhovito gibal po celi župniji, da bi kaj zvedeli proti gospodu kaplanu z ozirom na njegovo katehetsko delovanje. To je 15. dec. orožnik Škrget v pričo obč. odb. Fr. Ravtarja sam priznal omenjenemu duhovniku. Pri tem stikanju so slišali raznovrstne glasove. Kar je bilo dobrega, za to se niso menili. Saj so tudi pri gosp. kaplanu vedno na razpolago mnogoteri imena poštenih ljudi iz te in drugih župnij, kateri so prišli prosit, naj z malopridnimi učenci strožje postopa. Orožniki pa so našli v celi župniji štiri družine versko in politično duhovniku nasprotna, ki so bile proti šolskim kaznim. Zato je orožnik Antonitsch meseca avgusta poročal sodniji v Slovenjgradcu, da gospod kaplan hudo zatira otroke nemških starišev, zato ker niso slovenski. Prvič, dotične družine niso bile nikdar nemške in tudi ne morejo biti, ampak vse kaj drugega; drugič pa od res nemških družin ni bilo nikake pritožbe; tretjič je bila ta orožnikova splošna trditev pri sodnijski obravnavi dne 5. sept. 1906 s protidokazi popolnoma ovržena; četrtič je sam orožnik pri sodniji priznal, da ima njegov sin le slovenski katekizem, a se je pritoževal, da ni nemško izpraševan. Kaj ne, da zasluži tak mož medaljo z zlatim križcem? Kar pa je bilo pri sodniji ovrženo, tega poštenjaki niso doma povedali, temveč še kar naprej trdili svoje nerresnice. Nič manj plemenita nista bila železničar Konrad in žagar Dobnik, katerih tožbe so bile pri sodniji kot neosnovane in nepotrebne zavrnjene, pa sta isto zadevo še dala na okrajni šolski svet in od tod na škofijo. Železničar se je še novembra branil pošiljati svoje hčere k veronaučnim uram. Zato pa so taki pred Bogom in ljudmi veliki gospodje iskali še drugih prilik, da bi gospoda kaplana če ne uničili vsaj hudo oskodovali. Enkrat so celo tožili, da gosp. kaplan nima prav krščanskih nauk. Če o tej stvari pripada sodba njim, je težko pritrditi, ker jih ni videti prepogosto pri večernicah, menda večkrat pri sv. maši. Celó v šoli imajo nastavljena ušesa, da vsako še tako malenkost javijo žandarom. In glejte, nekaj se jim je posrečilo iztakniti. Mogoče, da se ne ve, kdo je ovadil orožnikom, da bi bili otroci v šoli od gosp. kaplana kruto kaznovani. In to je bila prava kost. Takoj so se bajonetni zablščali. Odlikoval se je orožnik Škrget. Sel pa je samo k nekaterim družinam, menda zato, ker so bolj pod raznimi vplivi in je bilo upati več uspehov. Je že vse sam vedel, kaj se je zgodilo z otroki, potem pa lepo pošteno sodniji ovadil. Naznanil je imena štirih dečkov. Pa mu ni bila sreča mila. Navadni pametni in trezni ljudje spoznavajo in kličejo otroke po krstnih imenih in ne drugače. Orožnik pa je izmed štirih zadel samo eno pravo ime. Če tedaj c. kr. orožnik ni sposoben v družini izvedeti pravih imen otrok, kar menda ni najtežje, kako bo prav izvedel važnejše zadeve, katere imajo opraviti s kazenskimi paragrafi. Sodniji je poročal, da bi bili trije učenci tako kruto lasani, da jih je več dni glava hudo bolela in vsled tega niso mogli v šolo. Pri sodnijski obravnavi 27. dec. 1906 pa se je izkazalo samo malo drugače. Eden izmed imenovanih dečkov je sodniku izjavil, da ga ni nič bolelo, druga dva sta rekla, da ju je le malo bolelo. In njihovi stariši niso vedeli ne za kazni, ne za take hude posledice. Šolskih zamud pa vsled tega ni bilo nič. Četudi so se očete branili iti k sodniji, je c. kr. orožnik Škrget kar svojevoljno naznanil, da zahtevajo priti k sodniji. Orožnik je naznanil ime, četudi ne pravo, še enega dečka, in trdil, da je bil 7. dec. s palico po roki tako hudo udarjen, da se mu je še 15. dec. poznala velika krvava klobasa. Deček je sodniku izjavil, da ni bilo nič kaj takega, in tudi njegov oče ni opazil ničesar. Deček tudi bolan ni bil, kakor je orožnik poročal. V soboto zvečer 15. dec. je orožnik prišel v spremstvu obč. odb. Fr. Ravtarja h gosp. kaplanu, rekel, da so štirje očete prišli k njemu

tožiti in zahtevati ovadb. Pri sodniji se je izkazalo, da nobeden otrok ne oče ni nobenemu kaj takega niti govoril niti tožil. Orožnik je trdil, da so fantje bili vsled krute kazni štiri tedne bolni. Po navadnem številu razumnih ljudi preteče od 7. do 15. neki dragi čas. Seveda c. kr. orožnik zna po svoje. Proti gosp. kaplanu se je c. kr. orožnik obnašal nepostavno, ker je »v imenu postave« zahteval, da mora odgovarjati na vprašanja, kakor se njemu ljubi, ker je zahteval, da mora gosp. kaplan kar njemu povedati, če je kriv ali ne. Dozdaj med pametnimi ljudmi nikdo ni bil dolžan samega sebe obtožiti. Orožnik je prišel uradno z nasajenim bajonetom proti gospodu in vendar pri tej priliki predrzno ponjnal svoje prijateljstvo. Sodnija je izdala povabila 19. dec., dostavljena pa so bila tik pred Božičem, in obravnava je bila hitro po praznikih. Zakaj tako, ne smemo misliti o vzrokih.

s „Čitalnica“ v Slovenjgradcu si je izvolila dne 23. m. m. sledeči odbor: J. Stanič, načelnik, Fr. Pečnik, namestnik, A. Berk, tajnik, Vlado Ferjan, blagajnik, Jakob Vrečko, knjižničar, Ivan Kae, gospodar, Karl Barle, Matija Šmid, Hinko Vzunč, odborniki.

Celjski okraj.

c Izobraževalno društvo. V Celju se je lansko leto ustanovila liberalna stranka. Neodkrita od začetka, je zatrdjevala, da se je ustanovila le »za delo«, ne pa iz kakih drugih namenov. Seveda ji verjamejo to samo duševne reve. Njeno narodno delo je bilo dosedaj, da je postavljala »voditelje« za celi Spodnji Štajer in za posamezne okraje. Najprej generale, potem še le armade, kakor v srednjem veku. Seveda se na tak način ne dela za narod, to je delo za nasičenje lastnega častihleplja. Mi nasprotniki liberalne stranke pa med tem, ko se drugi postavljajo z velikimi slovesnostmi za voditelje, mirno opravljamo podrobno narodno delo. In usoda razmer je hotela, da so ravno v rojstnem mestu »stranke za delo« morali poseči drugi vmes ter ustanoviti novo postojanko naše vrlo napredujoče slovenske kmečke organizacije, izobraževalno društvo za celjsko okolico. Liberalni poglavarji so potrti hodili okoli, ker so vedeli, da je ustanovitev za nje hud udarec. In zadnjo nedeljo dne 1. jan., ko je bil ustanovni shod izobraževalnega društva za celjsko okolico v veliki dvorani Narodnega doma v Celju, prišli so s povešenimi glavami gledat, kako se dela. Tudi voditeljstva željni dr. Kukovec je prišel, seveda zopet po ovinkih.... Shod je bil namreč zaupen, ker se je omika celjskih mladih liberalcev včasih pokazala že tudi v zelo čudni luči, a dr. Kukovec je prišel kot zaupnik z vabilom v dvorano. Nihče ne ve, odkod ga je dobil, pripravljali odbor mu ga ni poslal, prišel je do njega po ovinkih. Shod je bil zelo dobro obiskan. Kremenite kmečke postave so sedele v krasni dvorani. Ta dan je bil Narodni dom zares narodni dom, narod je bil v njem. Kratek govor o pomenu izobraževalnih društev je imel državni poslanec dr. Korošec. Vikar Gorišek je označil katoliško stališče društva. Navzoči liberalci so med tem sikali od jeze in strastno ugovarjali nekaterim izvajanjem. Onemogli napor! Društvo se je ustanovilo in sedaj na delo!

c „Izobraževalno društvo v Celju.“ V odbor so bili voljeni gg. Ivan Glinšek, županov sin v Sp. Hudinji, Franc Samec, posestnik in gostilničar v Ložnici, Ivan Drobne, delavec kemične tovarne v Sovodnji, F. Karba, posestnik v Gaberju, Ivan Gorišek, vikar v Celju, Anton Cestnik, profesor v Celju in Vilj. Schöff, trgovski pomočnik v Zvezni trgovini.

c Celjski porotniki. Za prvo porotno zasedanje pri okrožnem sodišču v Celju so se izžrebali sledeči glavni porotniki: Franc Simonič, gostilničar v Sevnici; Gustav Deisinger, potovalec v Celju; Karol de Cott, trgovec v Brežicah; Anton Cvenkelj, trgovec v Dobrčevjavi; Fran Praunseis jun., trgovec v St. Jurju ob juž. žel.; Rajmund Bratanič, trgovec v Lučah; Josip Druškovič, trgovec v Kozjem; Ivan Cesar, kipar v Mozirju; Vinko Kolšak, notar v Šostanju; Anton Vimpolšek, kolar v Brežicah; Josip Wagner, trgovec v Šmarju p. Jelš.; Josip Žener, mesar v Rajhenburgu; Fr. Plevčak, mesar v Gaberju; Josip Winter, trgovec v Zrečah; Josip Berlig, trgovec v Rogatu; Josip Kos, ml., gostilničar v Oplotnici; Franc Kovač, hišni posestnik v Konjicah; Peter Majdič, posestnik umetnih mlinov v Spodnji Hudinji; Martin Šuster, trgovec v Mozirju; Ivan Ratej, trgovec v Rajhenburgu; Karol Vanič, trgovec v Celju; Ignac Gotscher, posestnik v Hrastrju pri Žusmu; Rudolf Tabor, krojač v Celju; Luka Pogač, posestnik v Pamečah; Miha Pruš, čevljar v Slov. Gradcu; Franc Čakala, trgovec v Gomilskem; Franc Šmarčan, boln. oskrbnik v Celju; Miha Cerovšek, mesar v Šostanju; Josip Zevnik, trgovec v Brežicah; Ivan Kostevc, go-tličar v Pišecah; Franc Guček, gostilničar v Kozjem; Alojzij Turk, mlinar v Grajskivasi; Ivan Gregorčič, trgovec v Družmirju; Ivan Vehovar, gostilničar v Pristovi; Matija Krajnc, usnarj v Gornjem gradu; Lenart Skok, posestnik v Gaberju. — Nadomestni so: Josip Rebešek, mesar v Celju; Franc Selak, mesar pod Sv. Miklavžem; Martin Premšak, posestnik v Skofjivasi; Stefan Kren, pek v Spodnji Hudinji; Friderik Jakovič, trgovec; Josip Kralj, mestni uradnik; Simen Oeko, čevljar; Miha Alziebler, hišni posestnik in Viktor Nasko, mizar, vsi v Celju.

c Celje. Vsakdo ve pri nas tukaj, da s glavna povzročitelja nove liberalne stranke zdravnik dr. Šernec in odvetniški namestnik dr. Kukovec. Eden užaljen, da ga niso vzeli med sviranjem godbe v prvaške vrste, drugi pa brezmejno željen, da bi kaj postal. In da se tema dvema osebam ugodi, mora trpeti celi narod. Pri nas ni odpora, v Celju so prvaške sile tako slabe, da se temu niso mogle ustavljati. Privrle so častiteljnima doktorjema seveda kar na pomoč liberalni učitelji. Ali hočejo ti učitelji narodno delati? Učitelji, ki narodno delajo, niso liberalni, kateri pa so liberalni, niso nič storili. Poglejte na voditelja Gradišnika? Kaj je storil za narodovo probujo? Popolnoma nič, in tako si lahko ogledate celo vrsto liberalnih učiteljev, ki so prihiti v liberalni tabor že kar prvi dan! Ti ne iščejo dela,

ampak kaj? O tem nočem govoriti danes. Le to opomnim, da bodo liberalni učitelji s svojim nastopom celemu stanu zopet več škodovali kakor koristili.

c Božičnica pri šolskih sestrah v Celju se je 19. m. m. pri otrocih otroškega vrta in učenkah ljudskih šol (21. dec.) dobro obnesla. Mali otroci so peli, govorili in igrali z njim prirojeno ljubeznivostjo in odkritosrčnostjo. Stariše, ki imajo tukaj svoje otroke, je gotovo veselilo, ko so videli, kako se učijo lepega obnašanja in pravilnega izgovarjanja slovenskih besed. Vrtec vzdržuje družba sv. Cirila in Metoda. Otrok nima ravno veliko, a to kar je, je za prihodnost Slovencev velikega pomena. Zduj, ko se je šolsko poslopje razširilo, bo gotovo tudi vrtec dobil večjo sobo. — Take predstave so poučljive za vsakega, stariše in otroke. Le škoda, da se ne priredijo večkrat n. pr. o veliki noči ali ob koncu šol. leta. Zanimanje od strani občinstva je bilo pri obeh predstavah precejšnje, a bi bilo še mnogo večje, ako bi bil mesto učne sobe kak drag primeren prostor. Slišimo, da se je že nekaj ukrenilo, da bi se dozdala dvorana, ki bi služila takim in drugim namenom. Le poguma, tudi z nabiranjem bo šlo! Slovenci, mladino ljubi in denarni zavodi pa naj pomagajo s svojimi darovi!

c Umrla je v Trbovljah vrla rodoljubkinja gospa Marija Goropevšek. N. v m. p.!

c Ogenj. V Arji vasi pri Petrovčah je pogorela 23. t. m. zjutraj pri posestniku Jožetu Brdovniku hiša z gospodarskim poslopjem vred. Ogenj je nastal po nepredvidnosti. Pri njem je stanoval snažilec obleke Jan, kateremu je zgorelo toliko tuje obleke, da je prišel na beraško palico. Da nista prihiti takoj dve požarni brambi, bi lahko pogorela cela vas.

c Konjski srab vlada v Petrovčah pri Celju.

c Frischaufovo koč namerava zgraditi „Savinjska podružnica Slov. planinskega društva“ nad Logarjevo dolino.

c Celje. Naslov in značaj okrajnega glavarja je dobil tukajšnji okrajni komisar Ervin Prah pl. Thalfeld. — Kakor smo zadnjič poročali, napada naše Nemce in njihov občinski gospodarstvo neki Nemec v Marburgerei. Vsled tega vlada med Nemci strašno razburjenje. No, to mora biti zelo slabo občinsko gospodarstvo, ker ga Nemci sami napadajo.

c Zaročil se je g. Edvard Kuček z gospodično Fani Senica.

c V Savinski dolini vlada veliko navdušenje za »narodno« stranko, kakor piše zadnji Kukovec list. Kakor pa nam sporočajo, se ljudstvo pač preklicano malo briga za stranko celjskih advokatskih koncipientov in liberalnih učiteljev. Niti to ni elektriziralo ljudi, da je Ivan Grozni telegrafično pozdravil Tavčarjevo stranko na Stajerskem.

c Dramlje. Zadnji dopis v Vašem listu je baje nekatere vznemiril. Tega nismo nameravali. Mi ne želimo sovraštva, ampak, da bi ljudje imeli več ponosa za svoj materni jezik, več ljubezni do domovine. Mar naj držimo roke križem in mirno gledamo kako »farba« »Stajerc« postene kmete, saj je prejšnji urednik nam dobro znani Zavadič imenoval backe njegove naročnike. Kaj pa hoče »Narodni list«, katerega prihaja tudi k nam nekaj iztisov? Kaj drugega, kakor polagoma, korak za korakom, vzeti vso pravico in spoštovanje duhovnikom, pozneje pa — tako je bilo na Kranjskem — tudi vero omajati v srcih dragih Slovencev. Saj je pravi sinček Slov. Naroda. Sam Kristus nam je rekel: »Varujte se krivih prerokov, ki pridejo k vam v ovčjih oblačilih, znotraj so pa grabljivi volkovi.« Drugi vzor milih Slovencev naj bode ljubezen do domovine, ljubezen do rodne zemlje. Spoštujmo mili nam materni jezik, branimo njegove pravice. Žalostno je v naši fari, da ni nikakšnega društva, bodisi bralnega ali izobraževalnega i. t. d. Društvo, ki stoji na zdravem stališču, ima velik pomen, bodisi v kmetijskem oziru, bodisi v splošnem izobraževanju. Može in mladeniči! Če imate kaj ljubezni do napredka, združimo se. Pa tudi vam može, ki ste nam lahko voditelji, naj ne krije srca debela škorja, kakor krije sedaj zemljo visoki snež. Stopite naprej. Ne delujte samo za lastno korist, ne imejte ljubezni samo do enega človeka, ... ampak za blagor vseh! Nam, ki je za blagor Slovencev, Vas prosimo to. Berite dobre časnike, narodne in katoliške. Proč s »Stajercem« in drugimi brezverskimi listi! — Višnjegorski.

c Pačnik in Črep ali raztrgan otrok. (Dobrna in Neuhaus.) Na Dobrni se že nekaj časa godijo reči, ki zaslužijo največjo pozornost merodajnih oblasti. To niso več slučajni, ki bi imeli pomen za Dobrno samo, ampak cela slovenska javnost se mora zgražati nad tem, kar se godi na Dobrni »v imenu postave« oziroma kaj se — ne zgodi. Po vsej pravici so slovenski časniki obsojali kruto ravnanje dobrnske žandarmerije nasproti Franciški Pačnik. Če ponavljamo to še enkrat, zgodi se zategadelj, da se vidi razloček med tem, kako je žandarmerija ravnala v slučaju Pačnik, in kako je ravnala v drugem slučaju, ki ga imenujemo Črep. Na golo »govorjenje ljudi«, to se pravi, na prazne »babje čveke« so žandarji Pačnik aretirali 3 dni po porodu. In ta porod je bil težek, tako da so zdravniki sami izrekli svoje priznanje babici, ki je bila v stanu rešiti vsaj mater. Otrok se je zadušil pred porodom. In v kljub prošnjam očetovim gnali so žandarji na smrt bolno Pačnik v zimskem času visoko doli iz Brca na Dobrno, da jo izročijo sodniji v Celju, ker je — tako so poročali slovenskega plena lačni nemški časniki — raztrgala svojega otroka in ga skrila v posteljo. Od kod so dobili nemški časniki to »novico«? So morebiti dobili to od sodnije? Na Dobrni ni bilo poštenega človeka, ki bi bil to verjel, saj je bil otrok še tisti dan ogledan od mrliskega ogleda in cel pokopan. Ali ni bila žandarmerija dolžna, prepričati se o resnici pri mrliskem ogledu, ki je dal otroka pokopati takoj prvi dan t. j. dne 27. novembra, in ni našel ničesar sumljivega? Ali ni imela žandarmerija do 1. decembra časa

priti do mrliskega ogleda? In ali ni bila žandarmerija dolžna, vprašati babico, ki je sosedu Pačnikova? Dvakrat so šli tisti dan žandari mimo hiše, kjer stanuje babica, ali ni imel nobeden toliko vesti, da bi vprašal babico, kako je bilo z otrokom?

Ko so žandari prignali Pačnik na Dobrno, spravili so bolnico v nezakurjeno sobo. To je neovržena resnica. Le na prošnjo očetovo jo je pustila žandarmerija v drugo sobo, ki je bila zakurjena. Resnica je tudi, da je hotela žandarmerija Pačnik gnati iz Dobrne v Celje p. e. s. To je daljava 20 km. In to isti dan popoldan! Le ko se je začela Pečnik jokati, poskrbelo se je za voz. Pokrita z najhujšo sramoto, javno obdolžena strašnega hudodelstva, je morala Pačnik v zapor, in tretji dan potem je komisija dognala, da je Pačnik — nedolžna, in da na celi stvari ni pičice resnice. Dne 6. decembra je bila Pačnik izpuščena iz zapora. Do sedaj nerešena uganka pa je, da je bil nekaj dni tudi zaprt oče Franciške Pačnik, a ž njo vred izpuščen. Govori se, da ni storil prav, ko je na dan aretacije spremljal svojo hčer na Dobrno. Stvar se bo pojasnila seveda natanko. Vzamimo pa sedaj slučaj Črep. Dne 15. decembra je bila aretirana Marija Črep, natakara v gostilni »Styria« na Dobrni. »Styria« je lastnina celjske nemške »sparkase« in gostilno vodi sedaj na račun pek Kürbis. Povod aretacije je bil ta: Dne 14. decembra je našel nemški občinski odbornik Feldin — po domače Šemerl — v stranišču topliške vile Hygica neke ostanke majhnega otroka. Feldin ima namreč v najem snaženje topliških stranišč. Naznanil je stvar žandarmeriji in ta je že prihodnji dan aretirala Marijo Črep. Vprašanje je sedaj, kako je bilo mogoče, da je žandarmerija tako hitro našla zločinca. Sedaj se ne izrekamo nobene sodbe, ampak podajamo stvar kakor je. Kolikor je do sedaj znano, je dne 20. decembra sodnijska komisija dognala, da je bil otrok »raztrgan«. Raztrgani kosi so morali ležati že delj časa na tistem prostoru, ker so oglodani od podgan. Da je torej žandarmerija tako hitro našla zločinca, razlagamo si lahko na dvojen način: ali so žandari imeli srečo, ali pa ni bilo težko najti zločinca. Sodobno o tem prepuščamo javnosti. Do sedaj so prišle na dan naravnost gorostasne stvari, katere, če so resnične, morajo spraviti marsikogar v slabo luč. Marija Črep je služila po leti kot sobarica v vili Hygica. Poprej je bila v Celju v neki gostilni. Po toplicah ni bilo neznano, da je Črep v drugem stanu. O njeni »bolezni« krožijo različne vesti. Gotova stvar je, da je nekega jutra v drugi polovici avgusta zvedela hišna gospodinja dobrnske žandarmerije »novico«: prejšnjo noč je Črep »zapravila« otroka! Istotako je dognano, da so po toplicah o tem govorili. Govori se tudi, da je Marija Črep nosila vino svoji hčeri, ko je bila »bolena«. Črep je ozdravila, in minili so štirje meseci, predno je stvar prišla do dobrnske žandarmerije, ki še 10 minut ni oddaljena od vile Hygica. Seveda nočemo segati v pravice sodnijskih oblasti, a par opazk si vendar smemo dovoliti. Brce so od Dobrne dobro poldrugo uro visoko v hribih in vendar je žandarmerija aretirala nedolžno Pačnik že tri dni po porodu. Nečloveško zločinstvo pa, ki se je zgodilo v sredi toplic blizu žandarmerije, je ostalo »skrito« štiri mesece. Dovoljujem si tudi par vprašanj. Zakaj pa žandarmerija Črep ni peš gnala v Celje, ampak jo je lepo peljala z vozom, saj je vendar Črep pri najboljšem zdravju? Ali je žandarmeriji znano, da se govori po Dobrni, da je neka oseba Mariji Črep nosila vino v toplice? Ta oseba je torej po tej govorici morala vedeti nekaj o »bolezni«, morebiti tudi o otroku! Oče Pačnik je bil kmalu aretiran, ta oseba je prosta! Tudi se nam sedaj še zdi bolj čudno, kako je to, da so nemški časniki krivično pisali o Pačnik, da je otroka »raztrgal«. Ali je tisti, ki je stvar spravil v javnost, že kaj vedel o tem, da je bil nek otrok na Dobrni raztrgan? Odgovor na to vprašanje bi bil posebno zanimiv! H koncu se vprašamo: Kako je to, da o resničnem zločinstvu ne pišejo nemški časniki ničesar, o zlaganem so pa pisali? Ali je vse to namenoma ali je kak drug vzrok? Počakati hočemo sodnijske razprave in razsode. Nazadnje še opomnimo, da je oče Marije Črep pri lanskih občinskih volitvah na Dobrni volil z nemško stranko, oče Franciške Pačnik pa ne.

Brezški okraj.

b Gorica pri Rajhenburgu. (Nova šola — učitelj Jankovič.) Ze leta in leta nas silijo z novo šolo, ki pa nam ni potrebna. Kajti več kot petdeset ure nima noben otrok v rajhenbursko šolo, nekateri teh pa imajo celo še bližje v Koprivnico ali na Zdole. Vrh tega je pri nas velika revščina, komaj visimo vsled raznih uim na svojih zemljiščih. Tudi bi se moralo pred stavbo šole misliti na novo cesto iz Rajhenburga, kajti težko bi bilo po sedanji zvoznici gradivo za zidavo šole od Stolovnika do Gorice. Tudi bi šola za nas ne bila posebnega pomena. Bila bi jednorazredna, zakotna šola, kamur bi dobivali težko učiteljske moči. Ze vsled tega in posebno še pa zato, ker imamo v bližini ene ure šestrazrednico v Rajhenburgu, bi kmetje veliko raje pošiljali deco tje, mesto v domačo šolo. Razumno je torej, da se branimo te šole. Zdaj pošiljamo svoje otroke v Rajhenburg, kjer so pa isti trn v peti nekaterim učiteljem, zlasti Jankoviču. Zakaj so ravno gorški otroci Jankoviču trn v peti, tako da bi rad imel za nje posebno šolo, je znano vsakemu. Gorčani volijo vedno kakor en mož s katoliško stranko, zastoj so bili vsi liberalni napori, pridobiti jih za protiversko stranko. Njegova liberalna napetost se je posebno pokazala pri zadnjih deželnozborskih volitvah. Bil je volilni komisar v občini Senovo. Tu so nekateri napetneži volilcem glasovnice kar iz žepov trgali, črtali dr. Jankoviča in prepisovali z liberalnim Kunejem, a dobri komisar Jankovič ni imel za to nepostavnost nobene

grajalne besede. Še lepše sledi: Kmet Zemljak je imel svojega kandidata zapisanega na glasovnici. Ta pa ni obveljala. Nato vpraša komisar Jankovič: »Koga bode pa volili, ali kmeta Kuneja, ali dohterja Jankoviča? To so Jankovičeve tajne volitve — pa slo se je za en liberalen glas in vrag po tajnih, postavnih volitvah! Toliko za danes. Sicer se pogovorimo v kratkem o tem liberalnem prenapetnežu.

b Zgorela je v Viršanju pri Kozjem v lastni bajti slabomna starica. Ljudje pripovedujejo, da je sama zažgala, ker je živela v strašni bedi, a beračiti ni hotela.

Iz drugih slovanskih dežel.

† Slovenske zmage na Koroškem. V Rožeku so si priborili Slovenci tretji razred. Tudi v drugem bi bi bili zmagali, da niso delali nasprotniki na krivičen način. Slovenci se bodo pritožili. — V št. Petru pri Velikovu so še le komaj pred tremi leti dobili Slovenci občino v svoje roke. Gospodarili so tako izborni, da jim za sedanjo volitev ni bilo treba nič agitirati; zmaga je zopet slovenska. — V vseh treh razredih so pa zmagali Slovenci pri občinski volitvi v št. Vidu v Podjurski dolini. Prej so gospodarili v občini nemčurji.

† Železniška nesreča v Ljubljani. Dne 31. m. m. zjutraj je trčila lokomotiva v osebni vlak. Pri tem sunku je bilo mnogo ljudi več ali manj poškodovanih: Najtežje so poškodovani premikač Karol Polc in Aleksander Fiseher. Lahko ranjeni so od potnikov: delavka Tesinovič, Henr. Leskova, gospa Tichy, od pošte: oficijal Novak, asistent Steidl, kontrolor Čošalko in sluga Randel. Od železniških uslužbencev so še nekoliko ranjeni vlakovodja Henrik Sigmund in strojevodja Kirschner.

† Od žalosti umrl. Mizarju Jakobu Gregoretiju v Trstu je 27. m. m. umrla žena Katarina. Ker sta se zelo ljubila med seboj, je mož silno žaloval. Ko je isti dan zvečer sedel ob mrtvem truplu svoje ljubljene žene in plakal, ga je zadela srčna kap in se je mrtve zgrudil na tla. Združena v življenju, sta združena tudi v smrti.

† Žalosten božični večer. Pri Sv. Duhu nad Krškimi se je prigodil na sv. noč naslednji strašni dogodek. V neki hiši v Ardem so pustili starši troje otrok brez varstva doma. Najstarejši otrok je imel do 6 let. Ko je minola polnočnica in so se starši vrnili, so našli le gol zid s tlečim tramovjem, sežgane vse tri otroke kakor tudi kravo, ki je bila v hlevu. Živ je ostal le 12letni sin, ki je bil tudi v cerkvi.

† Češki kmetje iz Češke in Moravske so imeli dne 30. m. m. v Pragi shod, kjer so se dogovorili glede postopanja pri prihodnjih državnozborskih volitvah.

Drobtinice.

d Vojaška služba za ženske. Francoski vojaški zdravnik dr. Toulou piše z ozirom na ženske zahteve po popolni enakopravnosti z moškimi, da je potrebno, da se potem pritegnejo ženske tudi vojaški službi. Ako hočejo imeti ženske vse pravice kakor moški, morajo prevzeti tudi vse moške dolžnosti.

d Admiral Nebogatov obsojen na smrt. Admiral Nebogatov, ki se je udal v bitki pri Čušimi Japoncem, je bil od vojaškega sodišča obsojen na smrt. Na smrt so obsojeni tudi trije kapitani oklopnjač. Car bo bržkone obsojence pomilostil na večletno ječo.

d V Perziji so dobili ustavo. Šah (cesar) in prestolonaslednik sta podpisala dne 30. m. m. ustavo. Šah je na smrt bolan in je malo upanja, da okreva.

d Grozen potres v Boliviji. V Arici (država Bolivija v Ameriki) je bil dne 29. decembra p. l. grozen potres, ki je močno poškodoval skoro vse hiše. Porušeni sta bili obe mestni kaznilnici, pod razvalinami so našli smrt vsi ujetniki. Po potresu je začel divjati požar. Prebivalci so zbežali na ulice. Arica je primorsko mesto ob Tihem oceanu in je štelo okoli 5000 prebivalcev.

d Straž in sneg. V Parizu imajo tudi dosti snega. Ko je magistrat klical svoje delavce, naj skidajo sneg, so zahtevali povišanje plače; ker pa se jim to ni dovolilo, niso hoteli kidati, in Pariz je poln snega.

d Najdebelejši krompir, ki se je sploh pridelal na svetu, je tehtal 66 funtov. Pridelal ga je I. B. Svan v Lovelandu, Colo.

d Pasje meso. V Nemčiji koljejo tudi pse ter prodajajo pasje meso. Lani so zaklali 6158 psov.

d Cesarskih manevrov prihodnje leto ne bo, kakor poročajo dunajski listi.

d Na shodu. Ko je neki govornik omenil: »Mi smo se krščanskega duha že z maternim mlekom napili«, dregnil je mlakar svojega sosedu in rekel: »Glej, zato imajo gosposki ljudje tako malo vere, ker jih matere nočejo dojeti, ampak jih že prvi dan življenja s kravjim mlekom rediti začnejo.«

d Dobro se je odrezal. Pred irskim sodnikom je stal človek, ki bi naj pričal o nekem strelu. Sodnik: »Ali ste videli strel?« Priča: »Ne, slišal sem ga samo!« To ni zadosten dokaz! zagrmel je sodnik, »vsedite se!« Priča se je obrnil in ko je kazal sodniku hrbet, zakrbotal se je na glas. Ta nesramnost je razjezila sodnika, da je zagrozil priči, da ga bo dal zapreti. »Ali ste me videli smejeti se?« vprašal je grešnik. »Ne, toda slišal sem vas«, odgovoril je osorno sodnik. »To ni noben zadosten dokaz«, odvrnil je z največjo mirnostjo oni in pomenljivo pomežiknil sodnika. Vse se je na glas smejala, sodnik je pa še osorneje gledal nego prej.

d Poraba tobaka v Avstriji. Leta 1905 je padel konsum tobaka v Avstriji za 1729 q na 365.455 q. Dohodki so se pa zvišali za 2.858.831 kron. Konsum cigaret in cigaretnega tobaka namreč narašča na škodo smodk in tobaka za pipe. Na vsako osebo pride 1335 kg tobaka, ki je vreden 8 K 30 vin. Cena

se je zvišala povprečno od 6 K vin. na 6 K 22 vin. Prodalo se je 1190 milijonov kosov in sicer smodk vrednih 78 milijonov kron in 3824 milijonov cigaret, vrednih 59 milijonov kron.

d Draginja. Z novim letom se bo podražila cena stekla in steklenim izdelkom za 10%. — Tovarnarji čokolade se tudi sklenili zvišati cene svojim pridelkom. To je pa bridko, če se sladkarijam zviša cena.

d Časnikarska zvižčnost. Za časa bursko-angleške vojske tekmovali so časnikarski poročevalci med seboj, kdo bo prvi javil važne dogodke svojemu listu. Vlada pa si je na vse načine prizadevala, da časnikarjem njihov posel ovira. Tako je na primer vsa Evropa nestrno pričakovala izid dogovora burskih voditeljev in angleških generalov, od katerega dogovora je bilo odvisno, ali se vojna nadaljuje ali pa se sklene mir. Časnikarjem je bilo strogo prepovedano, se približati kraju posvetovanja, temu so morali čakati celo miljo oddaljeni. In kako naj pod takimi razmerami izve časnikar, ali bo mir ali vojska? Neki novinar pa je prisegel, da hoče prvi obvestiti svoj list in s tem vso Evropo o izidu posvetovanja. Pred šotorom, v katerem so zborovali voditelji obeh strank, je stala vojaška straža. Straži je poveljeval podčastnik, kateremu je ta novinar nekoč izkazal neko uslugo. In s tem podčastnikom se je novinar dogovoril: ako se bo podčastnik brisal z belim robcem, se je sklenil mir; ako se bo brisal z rdečim robcem, se vojska nadaljuje. Brisal pa se bo vselej, kadar bo vozil v daljavi 250 metrov mimo šotora vojaški vlak. Dan za dnevom se je vozil novinar z vlakom mimo šotora, da opazuje podčastnika. Šele četrty dan je opazil podčastnika, kako se briše z belo ruto. Časnikar je hitel naravnost v brzojavni urad, da sporoči svojemu listu, da se je sklenil mir. Toda brzojavni urad je imel naročilo, da ne sprejme brzojavke, ki se količjak nanaša na posvetovanje. Kaj sedaj? Novinar se brž domisli ter zapiše brzojavko »Whitsunday greetings«, kar se pravi »pozdrav o Binkoštih«. Urednik je brž uganil, da njegov poročevalec ne troši brez pomena denar za brzojavke, zato je šel gledat sv. pismo. In našel je rešitev uganke. V binkoštnem evangeliju je našel zapisano: »Mir vam bodi! Zapišam vam svoj mir!« In urednik je takoj razumel. In tako je ta list vkljub strogi cenzuri prvi prinesel vest, da je sklenjen mir.

Narodno gospodarstvo.

Vzgoja kmečkih deklet za gospodinjstvo pričeti bi se morala prav za prav že v šoli. Pri nas se sicer poučujejo dečki tu pa tam vsaj v najbolj potrebnem, kar se tiče njihovega prihodnjega stanu, za deklice pa se stori prav malo ali nič. In vendar bi bilo to neobhodno potrebno, kajti dobra gospodinja je pri kmetiji ravno tako važna, kakor je dober gospodar. Deklice bi se morale učiti v nadaljevalnem tečaju posebno v naslednjih predmetih: gospodinjstva, kuhanja in priprave jedil, šivanja, osobito krpanja, pranja, čiščenja, vzgoje otrok, oskrbe bolnikov, še posebno pa mlekarstva, svinjereje, perutinarstva, vrtnarstva. Seveda, imeti bi morali v ta namen učiteljice, ki so v teh strokah dovolj poučene. Zato ne bi bilo slabo in mi kmetje bi želeli, če bi se ti predmeti tudi na naših učiteljskih poučevali.

Kako naj ravnam z izpraznjenim vinskim sodom, da do jeseni ne oprhne in se ne razsuši? — Izpraznjene vinske sode je temeljito osnažiti ter osnažene dobro zažveplati in zabiti. Sodi se potem hranijo v kleti ali na kakšnem drugem primernem prostoru, kjer ni prepiha in vročine, da se ne izsuše. Prazne sode je z oljnato kunjno večkrat zbrisati, ker to ovira izsuševanje in tvorjenje plesnobe na vnanji strani.

Koliko znosijo čebele skupaj. Pri zadnjem štetju so našli v Avstriji 995.281 panjev, iz katerih se dobi v enem letu 56.881 meterskih stotov medu in 3293 met. stotov voska. Ako se računuje med povprečno po 1 K, vosek pa po 3 K pri klgr. znaša to skupno vrednost 6.666.500 K. Ako bi hoteli ves vosek in med ene letine odpeljati, bi potrebovali 602 voz, ako bi naložili v vsakega 10.000 klgrm. Ker pa tovorni vlak navadno nima več kakor po 20 polnih voz, potrebovali bi 30 tovornih vlakov, in čebelice so vse to znosile po praških in kapljicah.

C. kr. kmetijska družba. Iz seje dne 7. t. m.: Cene za mlade plemenske prašičke se zvišajo od 20 na 30 kron. — Poljedelsko ministrstvo se naprosi za zvišanje podpore za svinjerejo od 8000 na 12.000 K. Spomladi dobijo 7 mrjascev iz Nemčije, da se prepreči parenje med istokrvnimi živalmi. Od teh dobi Spod. Stajersko enega mrjasca in sicer Laško.

Tržne cene. V pretečenem tednu se položaj na svetovnem trgu ni mnogo spremenil. Debeli sneg preprečuje vsak dovoz in to je razlog dovolj, da je nastopil nekak kupčijski mir. Cene so vztrajale ter bodo gotovo še nekaj časa ostale neispremenjene. Le oves se je okreplil in je cena ugodna lastnikom.

Razstava prašičev in perutnine v Gorici. C. kr. kmetijsko društvo za Goriško namerava prirediti meseca februarja 1907 v Gorici razstavo prašičev in perutnine. Ministrstvo za poljedelstvo bi prispevalo dotičnim stroškom z zneskom 1500 K.

Snovanje posojilnic in drugih zadrug. Po mnogih krajih bi ljudje radi snovali posojilnice-rajfajzenovke in druge zadruge, a ne vedo kako začeti in kam se obrniti za pomoč. Opozorjamo vso slovensko javnost, da je »Zadruga Zveza« v Ljubljani pripravljena brezplačno dati vsa pojasnila za snovanje in voditev posojilnic ter drugih zadrug. Pošilja tudi brezplačno svoje uradnike k ustanovitvam ter gre sploh vsakomur s svetom in dejanjem na roko, komur je za razvoj zadrugništva med Jugoslovani. — Vse dopise je naslavljati na »Zadrugo Zvezo« v Ljubljani.

Podružnice štaj. kmetijske družbe. Na Spod. Stajerskem imamo 23 podružnice c. kr. štaj. kmet. družbe; te so v Celju, Kozjem, št. Ilju v Slov. gor., na Vranskem, v

Ormožu, Konjicah, pri Vel. Nedelji, v Sevnici, pri Sv. Lovrencu na Dr. p., v Ljutomeru, Mariboru, pri Sv. Marjeti niže Ptuj, v Ptuj, Brežicah, Ribnici na Pohorju, Rogatecu, Stanečah, Trbovljah, Laškem trgu, Vidmu, Slov. Bistrici in v Slov. Gradcu. Povrh tega je še troje krajevnih društev, ki so nekake podružnice: na Stari cesti (Ljutomer), na Lešnici (Ormož) in v Veržju (Ljutomer).

Če jedo prašiči umazano nasteljo ter glojejo les. Ta nepravilna prijava od neprimerne krmiljenja in nepravilnega ravnanja s prašiči. Predvsem manjka prašičem gibanja na prostem in prilike, da bi rili in prst žrli, vsled česar trpe na pomankanju rudninskih snovi, in posledica tega je, da jih neki notranji nagon sili utesiti svoj glad v rudninskih snoveh z lizanjem gnojnice in z glojenjem lesa. Tudi pokladanje soli v preveliki množini ni umestno. Sedaj po zimni, ko je zemlja zamrzla in prašiči ne morejo riti, jim je dati v svinjak zaboj s prstjo.

Kaj je vzrok, da svinje svoje mlade požerejo. So hudobne svinje, ki vse storjene mladiče sproti požro ali ugonobijo. S takimi svinjami ni nič početi ter jih ni za rejo pridržati. Da bi bilo to od slabih ljudi narejeno, je neumna vraža, ki o njej ni vredno besede izgubiti. So pa tudi svinje, ki se šele navadijo na žrenje mladičev, in sicer, če se sproti ne odnaša trebilo, mrtvorjeni pujski ali vsled nerodnosti pomečkani prašički. Svinja, ki vse je, požre trebilo ali pujska in se potem loti tudi živih mladičev. Če ima pujske ostre zobe, potem muči svinjo pri sesanju; ona ga odganja, ga tudi umori in požre. Takim pujskom se morajo zobje poščipati.

Vzrok vlačljivosti jabolčnika ali vina sploh je neka gliva, ali pravzaprav tros (ferment), ki se v vinu zaplodi in razmnožuje. Tako bolno vino se ozdravi, če se mu dodene 20—30 gramov tanina na 100 litrov. Vino se potem toliko časa meša, oziroma prelija, da postane zopet vodnotekoče. Tako ozdravljeno vino se potem pretoči v močno zažveplan sod ter se na običajni način očisti. Če tako zdravljenje ne pomaga, potem je vino narediti tekoče s primeranim dodatkom dobrega in čistega špirta.

Zimsko delo na gnojišču. Tudi pozimi ne smemo zanemarjati gnoj, ampak nasprotno. Pozimi je največ časa, da z gnojem skrbno ravnamo. Ne puščajmo ga tedaj razkopanega, da ga burja prepriha in mraz kvari, ampak tlačimo ga, da se bolje godi. Izkidan gnoj naj se vsak pot razravnava in potem dobro potlači. Le tak gnoj ima zadostno toploto, ki je potrebna, da se gnoj lažje razkaja in s tem bolje godi.

Kokošim treba pijače! Na to se pri nas vse prerado pozabi. Navadno se misli, da je za kokoši vsaka gnojica dobra. To pa ni res! Po slabi pijači se lahko zanešajo bolehnosti in bolezni. Večkrat se pa sploh zgodi, da ne dobi kokoši nobene pijače, ker se nihče za to ne zmeni. Kokoši potrebuje čiste in zdrave pijače, ki naj se vsak dan premenj.

Književnost.

Leposlovna knjižnica. V II. zvezku, ki je izšel te dni, sta prevoda dveh ruskih povesti: »Stepni kralj Lear« in »Hiša ob Volgi«. Knjigo krasi podoba ruskega pisatelja Ivana Turgerjeva. Cena knjigi je: broširana 1-20 K, lepo orezana 2-20 K; s pošto 8 v. več.

Najnovejše novice.

Osebnost. Danes se je pripeljal v Maribor predsednik družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani monsignore Tomo Zupan, da nadzoruje društvene zavode. — Dobroznani profesor na mariborski gimnaziji g. Franc Horak je stopil v pokoj.

Živinozdravniška vest. Mestni živinozdravnik v Mariboru g. Viktor Zajc je imenovan c. kr. veterinarskim asistentom pri namestniku v Gradcu.

Štajerski deželni zbor. V drugi seji dne 28. dec. je stavil dr. Jankovič interpelacijo zaradi železnične zveze med Rogatecem in savsko dolino. S tem je spravil na dnevni red staro željo svojega volilnega okraja. Na to se je sprejel začasni proračun. Slovenski poslanci so glasovali proti, ker ne morejo odobravati slabega gospodarstva z deželnim denarjem, kakor ga vodi sedaj nemško-narodna večina.

Zavarovanje zasebnih uradnikov. Zakon o zavarovanju zasebnih uradnikov je cesar potrdil in stopi čez dve leti v veljavo.

Kat. polit. narodno društvo „Sloga“ v Čadramu je imelo na novega leta dan po litanijah občni zbor, pri katerem se je poročalo o društvenem delovanju v minolem letu 1906, volil nov odbor in naročile zopet novine za novo leto.

* Podražena poštnina. S 16. januarjem t. l. se zviša poštnina za krajevna pisma od 6 v. na 10 v. Za listike, na katere se pišejo brzojavke, se bo moralo plačati dva vinarja. Znatno se tudi zviša telefonska pristojbina. Poštne nakaznice bodo stale tri vinarje (dosedaj 2), zalepke in zalepni traki po 3 v. bodo za en vinar dražji. Podražilo se bo dostavljanje poštne nakaznice.

K. žičko bralno društvo je imelo dne 30. grudnia. ob 3 uri popoldne občno zborovanje z običajnim vspešnim.

Leopold Wölfling, nekdanji avstrijski nadvojvoda Leopold, ki biva sedaj v Švici, se hoče ločiti od svoje žene, bivše pevke Adamovič.

* Za družbo sv. Cirila in Metoda se je doposlalo v teku leta 1906 upravnistvu „Slov. Gospodarja“ 178-50 K in odposlalo dne 31. dec. 1906 na vodstvo v Ljubljano. Bog plati za nazaj, iskreno prosimo darov še za naprej.

Na rednem občnem zboru Gosp. bralnega društva pri Sv. Urbanu pri Ptuj se je izvolil za poslovno leto 1907 sledeči odbor: Simoni Vinko, predsednik; Belec F., podpredsednik; Čeh Jožef, tajnik; Uršič Alojzij, blagajnik;

Poplatnik Jožef, knjižničar; Čeh Martin, Kocmut Franc in Mesarce Franc, odborniki. Za pregledovalce računov so bili izvoljeni: Novak Ivan, Hamersak Vekoslav in Kos Alojzij. Društvu želimo tudi v novem letu obilno uspeha!

Otroci so zakurili v Naraplah v neki kleti. Začela je goreti in ogenj se je prijel kmalo blizu stoječega gospodarskega poslopja posestnika Vuka, katero je pogorelo do tal. Škode je okoli 5000 K.

Skupni proračun. Skupni proračun avstroogrške monarhije za l. 1907 zahteva 356,677.273 K, 20,956.911 K več kot lansko leto. Posamezne postavke so tele: Ministrstvo za zunanje zadeve 12,688.524 K, 536.938 kron več kot lani. Vojno ministrstvo: 291,160.046 K (5,376.046 K več kot lani) rednih potrebščin. Izredne potrebščine 13,752.758 K, 487.494 K več kot lani. Skupaj: 304,912.801 K (5,863.540 K več kot lani). Vojna mornarica: 32,850.110 (+ 13,249.490) rednih, 2,549.890 (+ 1,253.100) izrednih potrebščin. Vsega skupaj: 45,400.000; 14,502.590 K več kot lani. Colnina je proračunana na 129,519.629 kron, 13,866.850 K več kot lani. Izredne potrebščine za vojaško upravo Bosne in Hercegovine znašajo 7,583.000 K. Potrebščine ministrstva za zunanje zadeve so tele: Povišanje avstro-ogrškega zastopstva v Tokiu v poslanstvo (1. julija 1907), izprememba ministrske rezidence v Tangeru v zastopstvo, 53.000 K, dodatka kreditu za pokritje stroškov, ki jih je imelo ministrstvo pri algezijski konferenci. Vojno ministrstvo potrebuje 1,500.000 kron za nabavo novih topov za trdnjave, 2,500.000 pa za nove trdnjave, 30 milijonov za nabavo novih topov. Za moderno topništvo bo ministrstvo rabilo še nadaljnjih 50 milijonov kron. Za zgradbo novih ladij, torpedovk, podmorskih ladij in topov rabi mornariška uprava še 19,480.000 K.

d Tulaselaktin se imenuje novo sredstvo profesorja Behringa proti tuberkulozi. Nedavno je predaval Behring v Stuttgartu o svojem novem zdravilu. Poslušati sta ga prišla tudi kralj in kraljica. Behring priporoča, naj se tulaselaktin vceplja otrokom, dokler še sesajo.

* Kdo zavija in laže? »Narodni list« nam očita, da smo zavijali, ker smo rekli, da je imenoval papeža puntarja. Za slab spomin njegov se enkrat ponovimo! »Narodni list« piše, da je sv. oče pozival francoske katolike k puntu. Kdor pa poziva k puntu, je vendar puntar. Ravno tako je pisal, »da je prepričan, da se bo morala cerkev ukloniti.« Tako more pisati le protiverski list, katerega urejuje brezverski urednik. In tak list in taka stranka si upa hinavsko zavijati oči in reči: Mi nismo proti veri! To je vrhunec hinavščine! Ravno tako je začela na Kranjskem Tavčarjeva liberalna stranka. Od začetka so tudi tam govorili in pisali: mi nismo zoper vero. Ali sedaj jih pogledajte! — Naravnost pa laže »Narodni list«, ker pravi, da smo mi pisali, da je dr. Kukovec odgovoren za »dotično« notico o papežu. Citajte še enkrat in videli boste, da ste pisali neresnico. V tem slučaju nismo kronprincu nove stranke nič očitati. — Laž je tudi, da smo mi leto in leto napadali narodno učiteljstvo. Kakor se vidi, se »Narodni list« lahko v lažeh meri s »Štajercem.«

Društvena naznanila.

Kat. slov. izobr. društvo pri Sv. Beljanku Slov. gor. bode imelo v nedeljo, dne 6. prosinca po večernici v društveni sobi svoj redni letni občni zbor z navadnim sporedom. Odbor.

Slov. kat. izobr. društvo v Studencih pri Mariboru ima dne 6. t. m. ob 10 uri dop. svoj občni zbor.

Slovenjgradec. Tukajšnja podružnica sv. Cirila in Metoda ima svoj občni zbor v nedeljo, 6. t. m. ob polu 4. uri popoldne v prostorih »Narodnega doma« z običajnim vzpešnim.

Bralno društvo „Skala“ pri Sv. Petru niže Maribora priredi v nedeljo, dne 6. t. m. po večernicah v novi šoli Gregorčičevo slavnost. Spored: 1. Predavanje o Gregorčiču. 2. »Mojastr Kržnik«, igra. 3. Tamburanje. K obilni udeležbi vabi odbor.

Braslovče. Pevsko društvo vabi na 14. občni zbor, ki se vrši v nedeljo, 6. prosinca 1907, ob polu 4. uri popoldne v gostilni g. Ant. Plaskan z običajnim vzpešnim.

Bralno društvo v Negovi ima v nedeljo, dne 18. jan. 1907 po večernicah svoj redni občni zbor z navadnim vzpešnim. Prostor zborovanja v župnišču. K najobilnejši udeležbi vabi odbor.

Bralno društvo v Št. Ilju pri Valenju priredi na dan sv. 3. kraljev točno ob 3. uri popoldan v prostorih g. Ivana Kranjca veselico s petjem in šaloigro »Kno uro doktor«. Vstopina 20, 40 in po 60 vinarjev. Čisti dobiček je namenjen za nakup lepih poučljivih knjig. K obilni udeležbi vabi vsa sosedna društva, kakor p. n. vse rodoljube najprijaznejše odbor.

„Kmečke bralno društvo“ pri Sv. Krizu nad Mariborom priredi v nedeljo, dne 18. januarja 1907, popoldne po večernicah v župnišču v bralni sobi svoj občni zbor s sledečim vzpešnim: 1. Poročila odbornikov. 2. Kmetijski hiši. (Deklamacija.) 3. Zadovoljni kmetič. (Pesem.) 4. Jezusovo rojstvo. (Deklamacija.) 5. Sveta noč. (Pesem.) 6. Volitev novega odbora. 7. Slučajnosti in navedi. K prav mnogoštevilni udeležbi vse ude in prijatelje našega bralnega društva uljudno vabi odbor.

Zahvala. Dne 20. decembra 1906 se je vršila božičnica na slovenski ormoški okoliški šoli. Ob tej priliki je bilo obdarovanih 115 najbolj revnih otrok z različnim blagom za obleko. Darovali so v ta namen: gospa Gomzi 50 K (kot spomin na pred kratkim umrlega gosпода soproga, ki je bil krajni šolski ogleda nase šole); slavna okrajna posojilnica v Ormožu 50 K; g. dr. Presker in slavna ormoška posojilnica vsak po 10 K; gđc. Zofija Magdič in g. dr. Kristan vsak po 5 K; g. dr. Mohorič, g. Sepec, gospa Josipina Rakusa, g. Kandrič, gospa Kalchbrenner, g. Potočnik in g. Wernig vsak po 4 K; g. dr. Gersjak, g. Korosec, g. Tičar vsak po 3 K; g. g. Gliebe, g. Ašič, g. Ciril Gersjak, g. Rojc, g. Habjanič in g. Richter vsak po 2 K; g. Pernat, g. Jurčec, gospa Antonija Kovačič, g. Karba, gospa Ana Petovar, g. Košar in g. Grivec vsak po 1 K. Skupaj se je torej darovalo 196 K. Vsem imenovanim blagim prijateljem revne šolske mladine izreka podpisano šolsko vodstvo najiskrenejšo zahvalo. Šolsko vodstvo Ormož-okolica, 24. decembra 1906. Josip Rajšp, nadučitelj.

Listnica uredništva.

Radislava: V »Našem domu.« Oglasite se večkrat! — Naše cenjene dopisnike prosimo, da nam ne pošiljajo poročila zadnji dan, v sredo, ampak če je količjak mogoče že v ponedeljek in torek. Zadnji dan se nakopiči toliko gradiva, da ne moremo vsega sprejeti.

Tržne cene

v Mariboru od 26. decembra do 3. januarja 1906.

Živila	100 kg	od		do	
		K	h	K	h
Pšenica		—	—	—	—
rž		—	—	—	—
jčmen		—	—	—	—
oves		16	50	—	—
koruza		15	—	—	—
proso		—	—	—	—
ajda		—	—	—	—
seno		—	—	—	—
slama		—	—	—	—
fižola	1 kg	—	30	—	—
grah		—	62	—	—
leča		—	68	—	—
krompir		—	7	—	—
sir		—	40	—	—
surovo maslo		2	60	—	—
maslo		2	—	—	—
špeh, svež		1	44	—	—
zelje, kislo		—	32	—	—
repa		—	20	—	—
mleko	1 lit.	—	20	—	—
smetana, sladka		—	72	—	—
„ kisl		—	80	—	—
zelje	100 glav	7	—	—	—
jajce	1 kom.	—	10	—	—

Svarilo.

Že 5. sept. 1906 je bilo pri sodnji dokazano, da ni res, da bi bil jaz z udarcem pokvaril Antoničevega fanta, in da bi v šoli zatiral otroke nemških starišev. Kdor bi še kaj takega dalje trosil in govoril, se bo moral zagovarjati pri sodnji.

Iv. Luskar, kaplan.

Št. Ilj pod Turjakom, dne 31. decembra 1906.

Loterijske številke.

Dne 29. decembra 1906.

Gradec	76	19	64	28	12
Dunaj	89	23	37	31	24

Slovenci! Slovenke!

Kupujte in zahtevajte povsod odločno

domače blago

v korist družbe sv. Cirila in Metoda

kot pivo, peresa, svinčnike, svalčične papirčke in ovitke, voščilo za čevlje, šampanjec, cilindre za svetilke, platno, pisemski papir in pralno milo družbe sv. Cirila in Metoda.